

4

Herdenking Jos Heymans

Aan de orde is **de herdenking naar aanleiding van het overlijden van Jos Heymans**.

De voorzitter:

Aan de orde is de herdenking naar aanleiding van het overlijden van Jos Heymans.

Geachte aanwezigen, hartelijk welkom. Vandaag staan we stil bij het overlijden van een icoon op het Binnenhof: parlementair journalist Jos Heymans. Hij overleed op 2 maart op 72-jarige leeftijd.

Een bijzonder welkom aan de familie van Jos Heymans: zijn vrouw Marga en zijn dochter Anne, en aan zijn collega's van RTL Nieuws en alle andere collega's op de publieke tribune. Fijn dat jullie er vandaag bij kunnen zijn. Ik heet ook de minister-president en de staatssecretaris van harte welkom in vak-K. Zij zijn namens het kabinet aanwezig bij deze herdenking. Ik verzoek u allen, voor zover dat mogelijk is, om te gaan staan.

Jos Heymans was op het Binnenhof geliefd én gevreesd. Hij nam in 2016 na een lange carrière afscheid van RTL Nieuws. "Jexit" noemden zijn collega's dat. In de wekelijkse persconferentie na de ministerraad besteedde minister-president Mark Rutte zelfs aandacht aan zijn pensionering. Hij had het advies van Jos opgevolgd door de wekelijkse persconferentie na het vertrek van minister-president Jan Peter Balkenende weer als vanouds vanuit Nieuwspoord te verzorgen. Nieuwspoord — de ontmoetingsplek voor journalisten en politici — had een speciale plaats in zijn hart. Jarenlang was hij bestuurslid, en het was een beetje zijn tweede thuis.

Geliefd was hij op de Haagse redactie omdat hij met zijn jarenlange ervaring "Wikipedia en Google ineen" was. Handig als je snel informatie nodig had. En Jos voerde altijd goede, pittige en overtuigende discussies over wat vooral géén nieuws was. Super eigenwijs was ie, maar uiteindelijk wonnen altijd de collegialiteit en de vriendschap. Met zijn naaste collega Frits Wester en cameraman John Kwant beleefde hij de mooiste tijden.

Gevreesd was hij ook. Want als hij je op de korrel had, ontkwam je niet aan zijn vasthoudendheid. Zo is daar het verhaal van de toch wel wat wilde achtervolging van VVD-leider Bolkestein op Cyprus. De heer Bolkestein lag onder vuur en probeerde op het eiland constant de pers te ontlopen. Maar Jos gaf niet op, tot aan achtervolgingen in auto's aan toe. En met succes: hij heeft de heer Bolkestein uiteindelijk toch voor de camera gekregen. Het journalistieke doel was bereikt.

Goede journalisten dwingen het geluk ook een beetje af. Zo belde hij oud-RVD-directeur Gerard van der Wulp met de vraag of het kabinet-Kok II was gevallen. Een poging om het telefoontje van de nieuwsgierige journalist weg te drukken, mislukte jammerlijk en Jos luisterde per ongeluk mee met een gesprek over dat aftreden. Vijf minuten later wist heel Nederland het: het kabinet was gevallen. RTL was

de eerste die het nieuws kon brengen. Een beetje glunderend stond Jos vervolgens live op zender.

Jos Heymans werd geboren in Schiedam. Zijn vader was eigenaar van een wierrookfabriek. Als iemand hem vroeg "waarom wilde je nou journalist worden?" zei hij steevast "ik kan niets anders". Hij begon zijn Haagse carrière in 1973 bij het regionale dagblad Het Binnenhof. Later werkte hij bij de plaatselijke omroep Lokatel en bij de geassocieerde persdienst. Ruim twintig jaar was hij politiek journalist bij RTL Nieuws. Na zijn pensioen nam hij geen afscheid. Tot kort voor zijn dood schreef hij wekelijkse columns voor de website van RTL Nieuws. Voor veel Kamerleden, inclusief mijzelf, was dat op zaterdag altijd vaste prik. Soms was ik er blij mee, en soms dacht ik: o nee, hij heeft het over mij! Maar we gaan dat, denk ik, allemaal zeer missen. Ook liep Jos ondanks zijn pensionering regelmatig nog rond in de gangen van het gebouw, en natuurlijk bij Nieuwspoord.

De Haagse vierkante kilometer, de spreekwoordelijke glazen stolp, was zonder meer de plek waar hij zich het meest thuis voelde. Jarenlang was hij voorzitter van de parlementaire persvereniging en trad hij op als vakbondsman voor de Haagse journalisten. Als de vereniging even geen geld meer had, betaalde Jos uit eigen zak de krans voor de herdenking van de tijdens de oorlog voor het vrije woord gevallen journalisten, drukkers, zettters en koeriers van de ondergrondse pers.

Tot slot. Het is symbolisch dat we Jos Heymans juist vandaag herdenken, aan de vooravond van de verkiezingen voor de Provinciale Staten en de waterschappen. Hij had er waarschijnlijk nog veel woorden over willen schrijven in zijn wekelijkse column. Daarbij had hij zijn toetsenbord gedoopt in wat azijn of honing en altijd vanuit de houding "ik ben niet boos, slechts teleurgesteld" zijn opinie gegeven.

Namens de Kamer wil ik graag mijn grote waardering uitspreken. Jos Heymans was een vaste waarde in de politiek, wist meer dan menig Kamerlid, bewindspersoon of ambtenaar; hij hield ons scherp. Na zijn overlijden stroomden dan ook de condoleances vanuit de politiek binnen, waarbij zijn scherpzinnigheid niet onbenoemd bleef.

Ik wens zijn familie, vrienden, collega's alle sterkte toe met dit verlies.

Dank u wel.

Mag ik u verzoeken om een moment van stilte.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De voorzitter:

Dank u zeer. Dan schors ik de vergadering voor een enkel moment zodat u de familie van Jos Heymans kunt condoleeren.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.